

ความแตกต่างทางจรรยาบรรณ ระหว่างเด็กที่มันกับผู้ใหญ่

นางสาว เกยูร รัตนสาธา

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต
แผนกวิชาจิตวิทยา

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

พ.ศ. 2516

115170639

DIFFERENCES IN MORAL JUDGEMENT BETWEEN RUNAWAY CHILDREN
AND THEIR GUARDIANS

MISS KAYUNE RATANASAKA

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Education
Department of Psychology
Graduate School
Chulalongkorn University
1973

000153

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรเวศน์เป็นส่วนหนึ่งของ
การศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต

.....
สมาน งามใจ

.....
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

คณะกรรมการตรวจวิทยานิพนธ์

.....
สมาน งามใจ ประธานกรรมการ

.....
วิมลวรรณ พงษ์พานิช กรรมการ

.....
ไพจิตร ชัยสวัสดิ์ กรรมการ

.....
สุวิทย์ ทรัพย์ กรรมการ

อาจารย์ควบคุมการวิจัย อาจารย์สุภาพร ณ พรหมพิทักษ์

สารบัญ

บทคัดย่อภาษาไทย
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ
กิตติกรรมประกาศ
รายการตารางประกอบ

หน้า

๗

๘

๙

๑๑

บทที่

1. บทนำ

ความสำคัญและความเป็นมาของปัญหา	1
ความมุ่งหมายในการวิจัย	3
ประโยชน์ที่จะได้รับจากการวิจัย	4
ขอบเขตของการวิจัย	4
ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	5
-สมมุติฐานและเหตุผลในการตั้งสมมุติฐาน	18
ขอตกลงเบี่ยงตน	19
ความไม่สมบูรณ์ของการวิจัย	19
คำจำกัดความเฉพาะ	20

2. วิธีการศึกษาและรวบรวมข้อมูล	21
กลุ่มตัวอย่าง	21
เกณฑ์ในการเลือกกลุ่มตัวอย่าง	24
การสร้างแบบทดสอบ	24
การหาขอบข่ายพฤติกรรม	24
วิธีสร้างแบบทดสอบ	25
การทดลองใช้และการปรับปรุงแบบทดสอบ	27
การจัดข้อสอบตามประเภทของศีลธรรมจรรรยา	28

	หน้า
การรวบรวมข้อมูล	29
การจัดข้อมูล	29
การวิเคราะห์ข้อมูล	30
3. ผลการวิจัย	31
4. การอภิปรายผล	80
5. สรุปผลการวิจัยและขอเสนอแนะ	102
บรรณานุกรม	106
ภาคผนวก	109
ประวัติการศึกษา	118

หัวข้อวิทยานิพนธ์ ความแตกต่างทางจรรยาบรรณระหว่างเด็กหนีบ้าน กับผู้ปกครอง
ชื่อ นางสาวเกตุร รัตนสาขา แผนกวิชา จิตวิทยา
ปีการศึกษา 2516

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่องนี้ มีจุดมุ่งหมาย เพื่อศึกษาความแตกต่างทางจรรยาบรรณระหว่างเด็กหนีบ้านกับผู้ปกครอง และเพื่อศึกษารายละเอียดทางจรรยาบรรณของเด็กหนีบ้านและของผู้ปกครอง กลุ่มตัวอย่างแบ่งเป็น 4 กลุ่ม คือ กลุ่มเด็กหนีบ้าน 45 คน เด็กธรรมดา 43 คน ผู้ปกครองเด็กหนีบ้าน 15 คน และผู้ปกครองเด็กธรรมดา 15 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบทดสอบวัดจรรยาบรรณซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นประกอบด้วยสถานการณ์ต่าง ๆ 30 สถานการณ์ ให้ผู้ถูกทดสอบเลือกตัดสินการกระทำของบุคคลในสถานการณ์นั้น ๆ ว่า สมควร ไม่สมควร หรือ ไม่แน่ใจ และใช้วิธีหาอัตราส่วนร้อยละ และค่าไคสแควร์ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิจัยพบว่า

1. ในระหว่างเด็กหนีบ้านกับผู้ปกครอง มีจรรยาบรรณส่วนใหญ่ที่ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่มีความแตกต่างกันในการให้เหตุผลทางจรรยาบรรณ
2. ในระหว่างเด็กธรรมดากับผู้ปกครอง มีความแตกต่างทางจรรยาบรรณอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ในด้านการเชื่อฟังพ่อแม่ และด้านกิริยามารยาท
3. ระหว่างเด็กหนีบ้านกับผู้ปกครอง มีจรรยาบรรณที่ตรงกันมากกว่าเด็กธรรมดากับผู้ปกครองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
4. ในระหว่างเด็กหนีบ้านระดับอายุ 9 ถึง 12 ปี กับ 13 ถึง 16 ปี มีความแตกต่างทางจรรยาบรรณอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ในด้านความยุติธรรม การเชื่อฟังพ่อแม่ การพนัน และด้านกิริยามารยาท

5. ในระหว่างเด็กธรรมดาระดับอายุ 9 ถึง 12 ปี กับ 13 ถึง 16 ปี มีความแตกต่างทางจรรยาวิจรณ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในด้านความยุติธรรม ความซื่อสัตย์ ความเมตตากรุณา และด้านการเล่นตามกฎเกณฑ์

6. ในระหว่างเด็กที่บ้าน กับเด็กธรรมดา มีความแตกต่างทางจรรยาวิจรณ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในด้านการคบเพื่อน และด้านการเชื่อฟังพ่อแม่

Thesis Title Differences in Moral Judgements Between Runaway
Children and Their Guardians.
Name Miss Kayune Ratanasaka, Department Psychology.
Academic Year 1972

ABSTRACT

The main purpose of this thesis was to study differences in moral judgements between runaway children and their guardians

The subjects consisted of four groups : 45 runaway children 43 normal children, 15 guardians of runaway children, and 15 guardians of normal children. The moral judgement test was developed by the author, and consisted of 30 hypothetical situations in which the subjects has to indicate the appropriateness of the actions of the people in each situation. Percentage of responses and chi - squares were used in analysing the data.

The results of this study were :

1. There was no significant difference in moral judgement between runaway children and their guardians but there were differences in the reasons given for the judgement.

2. There was a significant difference in moral judgement between normal children and their guardians concerning obedience and mannerism.

3. Moral judgements between runaway children and their guardians were more similar than moral judgements between normal children and their guardians.

4. There was a significant difference in moral judgements of runaway children between age 9 to 12 and 13 to 16 concerning justice, obedience, gambling, and mannerism.

5. There was a significant difference in moral judgements of normal children between age 9 to 12 and 13 to 16 concerning justice, honesty, kindness and compliance with rules.

6. There was a significant difference in moral judgement between runaway children and normal children concerning friendship and obedience.

กิติกรรมประกาศ

ในการทำวิทยานิพนธ์เรื่องนี้ ผู้เขียนได้รับความกรุณาจาก ดร. ชัยพร วิชาวุธ
อาจารย์สุภาพรรณ พรหมพิทักษ์ อาจารย์นิรมล ชยุตสาหกิจ และอาจารย์วัชร ทรัพย์มี
ที่ได้ให้ความช่วยเหลือ แนะนำ และแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ อย่างดี ผู้เขียนจึงขอกราบ
ขอบพระคุณไว้ ณ. ที่นี้ด้วย

นอกจากนี้ผู้เขียนขอขอบคุณ แพทย์หญิง เพ็ญแข ลีมีศิลา คุณถวิล น้อยสุวรรณ
คุณศิริกร ภูโพนาลัย คุณอุบล ชุนถนอม และคุณทศพร พรหมเกษ ที่ได้ให้ความช่วยเหลือ
จนสามารถผ่านพจนานุกรมต่าง ๆ มาได้ด้วยดี.

เกษียร รัตนสาขา

รายการตารางประกอบ

ตารางที่

หน้า

1.	จำนวนเด็กหนี้บ้านแยกตามสถานที่รับบริการและอายุ	21
2.	จำนวนผู้ปกครองเด็กหนี้บ้านแยกตามความเกี่ยวข้องกับเด็กและอายุเด็ก	22
3.	จำนวนผู้ปกครองเด็กธรรมดาแยกตามความเกี่ยวข้องกับเด็กและอายุเด็ก	23
4.	ค่างจรยาวิจาร์ณ และค่างความแตกต่างทางจรรยาวิจาร์ณระหว่างเด็ก หนี้บ้านกับผู้ปกครอง	32
5.	ค่างจรยาวิจาร์ณและค่างความแตกต่างทางจรรยาวิจาร์ณระหว่างเด็ก ธรรมดากับผู้ปกครอง	35
6.	ค่างจรยาวิจาร์ณและค่างความแตกต่างทางจรรยาวิจาร์ณระหว่างเด็ก หนี้บ้านกับเด็กธรรมดา	39
7.	ค่างจรยาวิจาร์ณและค่างความแตกต่างทางจรรยาวิจาร์ณระหว่างเด็ก หนี้บ้านในระคัับอายุ 9 ถึง 12 ปี กับอายุ 13 ถึง 16 ปี	42
8.	ค่างจรยาวิจาร์ณและค่างความแตกต่างทางจรรยาวิจาร์ณระหว่างเด็ก ธรรมดาในระคัับอายุ 9 ถึง 12 ปี กับอายุ 13 ถึง 16 ปี	46
9.	อิถาราสวนเหตุผลของจรรยาวิจาร์ณค่างความยุติธรรม ขอ 1.	49
10.	อิถาราสวนเหตุผลของจรรยาวิจาร์ณค่างความยุติธรรม ขอ 2.	50
11.	อิถาราสวนเหตุผลของจรรยาวิจาร์ณค่างการช่วยเหลือสมาชิกในครอบครัว ขอ 3.	51
12.	อิถาราสวนเหตุผลของจรรยาวิจาร์ณค่างการช่วยเหลือสมาชิกในครอบครัว ขอ 4.	52
13.	อิถาราสวนเหตุผลของจรรยาวิจาร์ณค่างความซื่อสัตย์ ขอ 5.	53
14.	อิถาราสวนเหตุผลของจรรยาวิจาร์ณค่างความซื่อสัตย์ ขอ 6.	54
15.	อิถาราสวนเหตุผลของจรรยาวิจาร์ณค่างความเมตตากรุณา ขอ 7. ..	55
16.	อิถาราสวนเหตุผลของจรรยาวิจาร์ณค่างความเมตตากรุณา ขอ 8. ..	56
17.	อิถาราสวนเหตุผลของจรรยาวิจาร์ณค่างการคบเพื่อน ขอ 9.	57

18.	อัตราส่วนเหตุผลของจรรยาวิจรรณคานการคบเพื่อน	ขอ 10.	58
19.	อัตราส่วนเหตุผลของจรรยาวิจรรณคานการเชื่อฟังพ่อแม่	ขอ 11.	59
20.	อัตราส่วนเหตุผลของจรรยาวิจรรณคานการเชื่อฟังพ่อแม่	ขอ 12.	60
21.	อัตราส่วนเหตุผลของจรรยาวิจรรณคานการเชื่อฟังครู	ขอ 13.	61
22.	อัตราส่วนเหตุผลของจรรยาวิจรรณคานการเชื่อฟังครู	ขอ 14.	62
23.	อัตราส่วนเหตุผลของจรรยาวิจรรณคานการเล่นตามกฎเกณฑ์	ขอ 15.	63
24.	อัตราส่วนเหตุผลของจรรยาวิจรรณคานการเล่นตามกฎเกณฑ์	ขอ 16.	64
25.	อัตราส่วนเหตุผลของจรรยาวิจรรณคานความรับผิดชอบ	ขอ 17.	65
26.	อัตราส่วนเหตุผลของจรรยาวิจรรณคานความรับผิดชอบ	ขอ 18.	66
27.	อัตราส่วนเหตุผลของจรรยาวิจรรณคานการเที่ยวเตร่และพักผ่อนหย่อนใจ	ขอ 19.	67
28.	อัตราส่วนเหตุผลของจรรยาวิจรรณคานการเที่ยวเตร่และพักผ่อนหย่อนใจ	ขอ 20.	68
29.	อัตราส่วนเหตุผลของจรรยาวิจรรณคานสิ่งเสพติด	ขอ 21.	69
30.	อัตราส่วนเหตุผลของจรรยาวิจรรณคานสิ่งเสพติด	ขอ 22.	70
31.	อัตราส่วนเหตุผลของจรรยาวิจรรณคานการพนัน	ขอ 23.	71
32.	อัตราส่วนเหตุผลของจรรยาวิจรรณคานการเที่ยวเตร่	ขอ 24.	72
33.	อัตราส่วนเหตุผลของจรรยาวิจรรณคานการเที่ยวเตร่	ขอ 25.	73
34.	อัตราส่วนเหตุผลของจรรยาวิจรรณคานการเที่ยวเตร่	ขอ 26.	74
35.	อัตราส่วนเหตุผลของจรรยาวิจรรณคานการลักขโมย	ขอ 27.	75
36.	อัตราส่วนเหตุผลของจรรยาวิจรรณคานการลักขโมย	ขอ 28.	76
37.	อัตราส่วนเหตุผลของจรรยาวิจรรณคานการลักขโมย	ขอ 29.	77
38.	อัตราส่วนเหตุผลของจรรยาวิจรรณคานการแต่งกาย	ขอ 30.	78
39.	คาความแตกต่างทางจรรยาวิจรรณระหว่างกลุ่มเด็กหนึ่งบ้านกับผูปกครองและกลุ่มเด็กธรรมคากับผูปกครอง	79